

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ПОЉСКЕ О САРАДЊИ У БОРБИ ПРОТИВ ОРГАНИЗОВАНОГ И ДРУГИХ ВИДОВА КРИМИНАЛА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Пољске о сарадњи у борби против организованог и других видова криминала потписан у Варшави, 7. новембра 2011. године, у оригиналу на српском, пољском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Пољске о сарадњи у борби против организованог и других видова криминала, у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ
између Владе Републике Србије
и Владе Републике Пољске
о сарадњи у борби против организованог и других видова
криминала

Влада Републике Србије и Влада Републике Пољске (у даљем тексту: „Уговорне стране“):

- подстакнуте жељом да даље развијају сарадњу и учврсте пријатељске везе,
- забринуте порастом криминала уопште, а нарочито организованог криминала,
- уверене у велики значај сарадње међу органима одговорним за заштиту безбедности и правног поретка неопходних за борбу против криминала, а нарочито организованог вида криминала,
- у циљу успостављања најбољих могућих начела, облика и метода оперативних и превентивних активности тих органа,
- сагласно међународном праву и националном законодавству својих држава,
- вођене начелима једнакости, реципроцитета и узајамне добробити,

споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Уговорне стране, у складу са својим законодавством, сарађују у борби против организованог и других видова криминала тако што спречавају и откривају његове учиниоце, а нарочито:

- 1) кривична дела против живота и здравља;
- 2) кривична дела у вези са тероризмом и његовим финансирањем;
- 3) кривична дела крађе, илегалне производње и илегалног промета оружјем, муницијом и експлозивима, робом, услугама и технологијама од стратешког значаја или двоструке намене, хемијским, биолошким, радиоактивним или другим опасним материјалима;
- 4) кривична дела против животне средине;
- 5) кривична дела против сексуалне слободе и у вези са ширењем порнографског садржаја;
- 6) кривична дела трговине људима и противправног лишавања слободе;
- 7) кривична дела илегалне трговине и располагања људским ћелијама, ткивима и органима;
- 8) кривична дела илегалног прелажења границе и организовања илегалних миграција, као и кријумчарења робе;
- 9) кривична дела крађе, кријумчарења и илегалне трговине свих врста добара, а нарочито културног блага и моторних возила;
- 10) кривична дела фалсификовања и преправљања законских средстава плаћања и хартија од вредности, као и њиховог стављања у промет;

11) кривична дела фалсификовања и преправљања докумената да би се користили као оригинали или њиховог коришћења као оригинала;

12) кривична дела незаконите трговине, финансијског криминала, кривична дела у вези са банкарством, легализацијом прихода стечених криминалом и корупцијом;

13) кривична дела илегалног гајења билјака које се користе за производњу опојних дрога и психотропних супстанци, производње тих дрога и прекурсора, њихове незаконите обраде, превоза, кријумчарења и трговине, као и основних супстанци и компонената које се користе за њихову производњу;

14) кривична дела против интелектуалне својине;

15) кривична дела сајбер криминала.

Уговорне стране, такође, сарађују у следећем:

1) потрази за лицима осумњиченим за кривична дела наведена у ставу 1. овог члана, нарочито за лицима која избегавају казну која им је изречена за извршење тих дела;

2) потрази за несталим лицима, као и предузимању активности у вези са потребом утврђивања идентитета лица и нн преминулих лица;

3) потрази за предметима која проистичу из кривичног дела или су употребљени за његово извршење;

4) потрази за предметима и документима који могу представљати доказе у судском поступку;

5) осигуравању јавног реда, а посебно приликом организације спортских приредби.

Члан 2.

Уговорне стране, у обиму наведеном у члану 1. овог споразума, омогућавају сарадњу између органа одговорних за заштиту безбедности и правног поретка који непосредно сарађују у оквиру својих законских надлежности.

Надлежни орган у Републици Србији је:

1) Министарство унутрашњих послова – Дирекција полиције.

Надлежни органи у Републици Пољској су:

1) министар надлежан за унутрашње послове;

2) министар надлежан за јавне финансије;

3) министар надлежан за финансијске институције;

4) шеф Службе унутрашње безбедности;

5) главни командант полиције;

6) главни командант граничне страже;

7) главни инспектор за финансијске податке.

Уговорне стране дипломатским путем се обавештавају о свим изменама у надлежностима и називима органа из става 1. овог члана.

Надлежни органи могу разменити официра за везу и закључити протоколе о спровођењу овог споразума у којима могу утврдити прецизне смернице и обим и облике сарадње. Ако буде неопходно, они такође могу одржавати консултације да би обезбедили остваривање сарадње која је предмет овог споразума.

Члан 3.

Надлежни органи Уговорних страна штите међусобно послате класификоване информације, у складу са условима које утврди надлежни орган Уговорне стране која шаље информације.

Уговорне стране су сагласне да степени поверљивости класификованих информација наведени у следећој табели имају исту вредност:

У Републици Србији	У Републици Пољској
државна тајна	Scisle tajne
строго поверљиво	Tajne
поверљиво	Poufne
интерно	Zastrzezone

Класификоване информације које пошаље надлежни орган једне Уговорне стране надлежном органу друге Уговорне стране могу се ставити на располагање другим субјектима који нису наведени у члану 2. став 1. овог споразума и субјектима треће државе и међународним организацијама одговорним за заштиту безбедности и правног поретка само уз писану сагласност надлежног органа Уговорне стране који шаље информације.

У случају опасности од обелодањивања или у случају обелодањивања класификованих информација послатих од стране надлежног органа једне Уговорне стране, надлежни орган друге Уговорне стране одмах обавештава надлежни орган Уговорне стране који их је послао о околностима и последицама опасности од обелодањивања или обелодањивању класификованих информација, као и о радњама предузетим да би се спречило понављање таквих случајева убудуће.

Члан 4.

Ради заштите послатих личних података, Уговорне стране примењују следеће процедуре:

1) лични подаци могу се користити само у сврху и под условима одређеним од стране надлежног органа Уговорне стране која шаље информације;

2) надлежни орган једне Уговорне стране на захтев обавештава надлежни орган друге Уговорне стране о начину коришћења послатих података и добијеним резултатима;

3) надлежни органи једне Уговорне стране шаљу личне податке само надлежним органима друге Уговорне стране; подаци се могу проследити другим субјектима само уз сагласност надлежних органа Уговорне стране који даје информације;

4) надлежни органи Уговорне стране која шаље информације одговарају за истинитост послатих личних података;

5) уколико се испостави да послати лични подаци нису тачни или је њихово слање забрањено надлежни органи Уговорне стране која прима информације одмах о томе обавештавају надлежне органе Уговорне стране која шаље информације; у том случају надлежни органи Уговорне стране која шаље информације у обавези су да исправе нетачне податке или униште податке чије је слање забрањено;

6) надлежни органи Уговорне стране која прима информације бришу примљене личне податке из информационог система када више нису неопходни за остваривање сврхе у коју су достављени;

7) надлежни органи обе Уговорне стране у обавези су да делотворно заштите послате личне податке од неовлашћеног приступа, измена, као и обелодањивања.

Одредбе става 1. овог члана, такође, примењују се на личне податке које приме надлежни органи једне Уговорне стране на територији државе друге Уговорне стране током њиховог учешћа у активностима предвиђеним овим споразумом.

Лични подаци могу се открити надлежним органима једне Уговорне стране који учествују у активностима на државној територији друге Уговорне стране само под надзором надлежних органа те Уговорне стране.

Члан 5.

У циљу спровођења сарадње наведене у члану 1. овог споразума, надлежни органи Уговорних страна:

1) шаљу једни другима, у случају потребе, личне податке о извршиоцима кривичних дела и информације о:

- иницијаторима и организаторима криминалних активности,
- криминалним везама међу учиниоцима кривичних дела,
- структурама криминалних група и организација, као и о методама њиховог рада,
- карактеристичном понашању одређених учинилаца и група учинилаца,
- битним околностима извршења кривичног дела, нарочито у вези са датумом, местом, начином извршења кривичног дела, његовим предметом и карактеристикама,
- прекршеним одредбама кривичног закона,
- предузетим радњама и њиховим резултатима;

2) на захтев надлежног органа друге Уговорне стране, предузимају међусобно договорене полицијске мере и радње, без непотребног одлагања.

Члан 6.

Надлежни органи Уговорних страна размењују информације о извршеним или планираним терористичким нападима, о терористичким групама, њиховим члановима и појединцима који су у вези са терористичким активностима, информације о методама које користе и предузимају друге

заједничке активности оправдане потребом спречавања и сузбијања тероризма.

Члан 7.

Надлежни органи Уговорних страна, у циљу борбе против најтежих облика организованог криминала, размењују информације у вези са међународним криминалним организацијама, њиховим вођама, везама са другим криминалним групама, као и методама које примењују, начинима комуникације које користе, превозним средствима, средствима и инструментима плаћања и другим средствима која служе за извршење кривичних дела.

Члан 8.

Надлежни органи Уговорних страна:

1) размењују информације у сврху спречавања и борбе против кривичних дела илегалног прелажења државне границе и организовања илегалних миграција, а нарочито информације о:

- организаторима тих кривичних дела,
- операцијама, чланству, методама и видовима које примењују криминалне групе у организовању илегалних миграција,
- превозним средствима која се користе и трасама илегалних миграција,
- производњи и употреби фалсификованих докумената којима им се омогућава прелажење државне границе, као и виза,
- обиму илегалних миграција;

2) размењују искуства у области контроле миграција, примењујући домаће прописе у вези са уласком и боравком странаца, као и узорке докумената којима се странцима омогућава прелажење државне границе, визе и њихове симболе, те печате који се стављају на та документа.

Члан 9.

Надлежни органи Уговорних страна, у обиму утврђеном у члану 1. став 1. тачка 13. овог споразума, осим информација наведених у члану 5. овог споразума:

1) размењују информације о:

- трговини опојним дрогама, психотропним супстанцама и прекурсорима,
- местима и методама производње и складиштења опојних дрога, психотропних супстанци и прекурсора, као и о коришћеним превозним средствима,
- месту одредишта транспортоване опојне дроге, психотропних супстанци и прекурсора;

2) размењују узорке нових опојних дрога, психотропних супстанци, прекурсора и осталих опасних супстанци биљног и синтетичког порекла;

3) размењују информације о прописима, искуствима у вези са надзором над законитом трговином опојним дрогама, психотропним супстанцама и

прекурсорима, као и основним супстанцама и компонентама неопходним за њихову производњу.

Члан 10.

Надлежни органи Уговорних страна, у оквиру научне, техничке сарадње и сарадње у обукама, размењују:

1) искуство и информације, нарочито о методама борбе против организованог криминала, као и новим облицима криминалних активности, те о коришћењу и развоју специјалне опреме;

2) резултате истраживања у оквиру криминалистике и криминологије, као и кривично-правна решења у вези са предметом овог споразума;

3) информације о предметима у вези са извршењем кривичног дела, а такође обезбеђују доступност техничке опреме која служи за сузбијање криминала;

4) стручњаке, уз надокнаду, у сврху обезбеђивања обуке и унапређења стручних квалификација, нарочито у оквиру техника за откривање кривичних дела и оперативних метода за борбу против криминала;

5) стручну литературу и остале публикације у вези са предметом овог споразума.

Члан 11.

Уколико једна од Уговорних страна сматра да би се извршењем захтева за слање информација или предузимањем активности утврђених чл. 5. до 10. овог споразума могао повредити суверенитет државе, запретило њеној безбедности или другим виталним интересима или прекршила начела њеног правног поретка она може делимично или у потпуности одбити сарадњу или је условити испуњавањем одређених захтева.

Члан 12.

Сви спорови у вези са тумачењем или применом овог споразума решавају се непосредним преговорима између Уговорних страна.

Уколико се договор не постигне непосредним преговорима из става 1. овог члана, спор се решава дипломатским путем и не доставља се ниједној трећој страни.

Члан 13.

Овај споразум не утиче на права и обавезе Уговорних страна које проистичу из других међународних споразума и чланства Уговорних страна у међународним организацијама.

Члан 14.

У вези са спровођењем одредаба овог споразума, Уговорне стране користе енглески језик као радни језик. Уговорне стране, такође, могу користити свој званични језик (српски језик и пољски језик) у случају да није могућ непосредни контакт на енглеском језику.

Члан 15.

Трошкове у вези са спровођењем одредаба овог споразума сноси Уговорна страна на територији чије су државе ти трошкови настали, осим ако се Уговорне стране другачије не договоре.

Члан 16.

Овај споразум ступа на снагу 30 дана након датума пријема последње ноте којом се Уговорне стране међусобно обавештавају да су завршене њихове унутрашње правне процедуре потребне за ступање на снагу овог споразума.

Овај споразум се закључује на неодређено време и може га раскинути свака Уговорна страна слањем писменог обавештења. У том случају, Споразум престаје да важи 90 дана од дана пријема обавештења о раскиду.

Овај споразум је сачињен у Варшави, дана 7. новембра 2011. године у два примерка, сваки на српском, пољском и енглеском језику, при чему су сви текстови подједнако веродостојни. У случају разлика у тумачењу, текст на енглеском језику је меродаван.

За Владу
Републике Србије

Ивица Дачић, с.р.

За Владу
Републике Пољске

Jerzgo Miller, s.r.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.